

njedzeržesche, Bohu runy bncz, to rěka wón so s tym nje-
hordžesche, kaž so wojeřszn dobywarjo se swojim we wójnje
dobytym rubjeństwom hordža, ale w ponižnosći wón wu-
prósi so sam, wotpołóži swoju bójsku krašnosć, a wša
wotroczkowny shtalt na so, bu podobny cžlowjekam a na
waschnju jako cžlowjek namakany. O, kažke hluboke poni-
ženje! Tole poniženje w tym njewobstejesche, so wón s zpla
nasche cžlowške cžěko na so wša, pschetož to pschekrašnjene
cžlowjestwo, kotrež nětko hišcže ma, njeje žane poniženje
sa njeho, — ale w tym leži to poniženje, so wón cžlowje-
stwo we wotroczkownym shtalcze na so wša a bu kaž kóždy
druhi cžlowjek na waschnju, na swonkownym wustupjenju
namakany, jenož so bě w tym hinašchi, so žaneho hrěcha
njemějesche.

Alle to njeje to, sčtož nam wošebje našch bližšchi
šwjedzeński cžaš psched woczi staja. To, so tón Knjes
wotroczkowny shtalt na so wša, šmy hižom hody na šwje-
dzenju jeho naroda widžili. Hišcže wjele hlubšcho dyrbesche
so wón ponižecz. Teho dla tón šwjaty japoschtoł, kaž
by wscho prjedawsche poniženje hišcže nicžo njebnlo, sašo
s nowa šapocžina: Wón ponižowasche so sam a bu
pošluschny hačž do šmjercze, haj do šmjercze
na kšchižu. To jene hišcže pobrachowasche, hdyž dyrbesche
nam zple runy bncz, mjenujz to: so by tež našchu šmjercz
woptał a hačž do šmjercze pošluschny był. Alle hišcže
wjazy: wón je niž jeno hačž do šmjercze, ale tež hačž do
šmjercze na kšchižu pošluschny był. To bě najhlubšcha
hlubokošć jeho poniženja. Sčto móže to šapschijecz: we
Božim shtalcze, Bohu runy, ale tola ponižowany, haj, hačž
do šmjercze na kšchižu! Tu s nutrnej modlitwu spěwamy:

Tón džiw je psche wschu měru:

Sa šwojich wotroczkow

Knjes czerpi wschitko šwěru

Wot hrěschnych towařchow,

Tón šwěrnny Bóh sam sa mnje dže

A w hrěchach šhubjeneho

Wot šmjercze wumóže. (Rh. 97, 2.)

A to nam bližšchi tydzeń, wošebje seleny sčtwórtk a pschede
wschěm cžichi pjatk pokaže. O so bychmy šebi tu Knjesa
Jesuša tak prawje psched woczi stajicž dali we tutym jeho
najhlubšchim poniženju!